40132
III 10459.
52

PIEŚŃ DO MIODU!

Słowa

Wincentego Polla,

Muzyka

Samuela Kosłowskiego.

Wydał W. W.

Na dochod Naukowej Pomocy.

Cena 1½ złotego.

W. Berlinie.

1844.

BIBLIOTEKA XX

Gdy pod strzechą je szcze ci chą Sie dział stary Piast z Rzepichą

p.

f.

Na Ku ja wach, dla wygo dy, W zapas dział wie sycił miody: *f* Zie mi swojey dać dzie dzi ce Spły nął Na rod

pod Kruszwicę I spły nąwszy doz nał gło du, Piast mu strawy dał i mio du. *f* A lud Krzyknął

za ko le ią Oy cze Pias cie ko to dzie io, Go dzien na sze Zie mie są dzić, Kto tak do ma gos po da rzy,

Któż nie u_mie do ma_błą_dzić, I Na_ro_du do_bro zważyj! Ty to w wieku nam za_się dziesz

ff

I ty gos po dy niem bę_dziesz Gós po dy niu żyj I ten miod nam

lej A my będziem miod ten pić, I tych Lackich wrogow bić!

Gos_po_dy_niu żyj Gos_po_dy niu żyj!

p

pp.

2

Z Piasta poszło sławne plemie
Pod Piastami rosły ziemie,
Skibę orząc, wczoła pocie
Żył o miodzie, lud w szczerocie,
A gdy rozgrzał pierś ognistą
Kordem niemce bił sierdzisto,
I był tęgi, iak miod dawny
I iak stary miod wytrawny,
Jak miod szczera ciekła mowa,
Jak miod zdrowy, rada zdrowa,
Krzepkość była w Lackim rodzie,
A na radzie, prawda w miodzie
Gdy rozparta szczere łono,
Zwyciestwami bój konczono
A Piastowe Wiece zgodo!
I Lud wołał, Wojewodo!
Gospodyniu żyj!
etc.

3

Kiedy gładką wnukę Piasta
Wziął Jagiełłe zapuszczański,
Jak się męże jmie nieviasta,
Jął się Polski lud Pogański,
I na ucztę ludów dwoie
Wniosła dziewa Piasta ziemię
A Jagiełło, swoią zbroję
I te twarde lésne plemie;
Lipiec, Bogom poswięcony
Przywiozł Ksiązę dla swej żony
I przystojne były gody,
Bo stuletnie piło miody.
W krwi małżenskiej zażegnany
Znikł duch wasni, wsrod biesiady
A koronne rzekły stany,
Żyj nam Książe swiatowłady,
Gospodyniu żyj!
etc.

Wieki, krole, legły w grobie
Lecz Lud żyie i miod mamy
My po mieczu bracia sobie,
To Litewski miod ten samy!
Dalej Litwo z dziatwą Piasta
Niechaj przyjaźń dawna wzrasta
Niech przy miodzie, na znak wiary,
Lach odnowi sojusz stary.
Ongi wnuka Piasta, Litwie,
A dziś Lachom Litwa żoną,
Stalmy przyjazn w krwi ochrzczoną
Poswięconą w setnej bitwie!
Dziadu! Dziadu! Jak podchmielem
Na Litewskim waszym miodzie
Duszę za to, rozweselem
Bo zapiejem, na wychodzie
Gospodyniu żyj
I ten miod nam léj!

etc.

BIBLIOTEKA XX. CZARTORYSKICH

colorchecker CLASSIC

x-rite

mm